

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 26/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1019

“TÂM BỐ THÍ CÀNG LỚN THÌ PHIỀN NÃO CÀNG NHẸ”

Chúng ta có nhiều phiền não vì chúng ta chưa mở được tâm bố thí. Tâm bố thí của chúng ta càng lớn thì phiền não của chúng ta càng nhẹ. Chúng ta làm việc gì cũng tính toán được mất, hơn thua, lời lỗ. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Niệm Phật phương năng tiêu túc nghiệp. Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm”**. Chúng ta siêng năng niệm Phật thì chúng ta có thể tiêu được nghiệp. Tâm chúng ta chân thành đến mức tốt đỉnh thì sẽ chuyển được tâm phàm của chính mình. Tâm chúng ta mở rộng được đến hư không, pháp giới thì chúng ta có thể dung chứa được cả hư không, pháp giới. Khi chúng ta làm một việc, chúng ta chỉ cần tận tâm, tận lực làm vì chúng sanh. Chúng ta không mong cầu là việc đó phải tốt, việc đó phải diễn ra như chúng ta sắp đặt. Chúng ta hiểu rằng, việc thành là do chúng sanh nơi đó có phước, việc không thành là do chúng sanh nơi đó chưa đủ phước.

Hòa Thượng khuyên chúng ta bố thí. “*Bố thí*” không phải là bố thí vật chất, tiền bạc, bố thí thức ăn mà chúng ta phải bố thí tập khí, phiền não của chính mình. Tiền bạc, vật chất chỉ là vật ngoài thân. Chúng ta phải bố thí đi tâm bợn xèn, tâm đố kỵ đang làm chúng ta phiền não. Có người hàng ngày đi bố thí bằng cách phát cơm, cháo nhưng họ làm với tâm đầy phiền não. Tôi cũng đã khuyên họ nhiều lần. Chúng ta phải bố thí đi sự “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*” của chính mình. Chúng ta bố thí đi những tập khí, phiền não này thì phiền não của chúng ta sẽ nhẹ dần. Chúng ta bố thí nhiều tiền nhưng chúng ta cảm thấy tiếc thì phiền não của chúng ta càng lớn.

Chúng ta bố thí mà tâm chúng ta phiền não thì tốt nhất chúng ta đừng làm! Người xưa nói: “*Việc tốt không bằng không làm*”, “*Việc tốt lắm giày vò*”. Chúng ta bố thí mà tâm chúng ta “*giày vò*” thì tốt nhất chúng ta đừng bố thí! Người xưa đã làm ra biểu pháp để khái thị cho chúng ta. Bàng Cư sĩ đã chắt toàn bộ tài sản lên thuyền, khi thuyền ra giữa sông thì Ngài đục thuyền để thuyền chìm ở giữa dòng. Sau đó, Ngài trở về, hàng ngày đan dép cỏ sống qua

ngày. Chúng ta phải mở tâm trước khi chúng ta mở túi tiền. Nếu chúng ta mở túi tiền trước thì chúng ta sẽ cảm thấy tiếc. Khi đó, chúng ta muốn đòi lại thì chúng sanh cũng không có để trả. Nhiều người bố thí vì họ muốn thể hiện họ là người giàu sang nên họ càng bố thí thì càng dính mắc vào “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hôm qua, chúng ta tổ chức “*Lễ tri ân Cha Mẹ, Vợ Chồng ở thành phố Bắc Ninh*” rất thành công. Khi buổi Lễ tổ chức xong, tôi từ chối mọi lời mời ở lại ăn cơm để tôi quay về nhà. Tôi nấu mì ăn và đi ngủ sớm để sáng nay dậy sớm chia sẻ. Khi chúng ta gánh vác sứ mạng hoằng tri giáo dục Phật Đà, giáo dục Thánh Hiền thì thời gian, sức khỏe này không phải của chúng ta mà là của chúng sanh. Chúng ta phát được tâm này thì đó là tâm bố thí. Chúng ta có tâm này thì chúng ta đã có phước báu vô lượng, chúng ta đã chuyển được tâm phàm thành tâm Thánh.

Hàng ngày, tâm chúng ta chỉ lo nghĩ việc cá nhân, thỏa mãn dục vọng của cá nhân thì phiền não của chúng ta sẽ lớn. Hôm qua, chúng ta ăn ở nhà hàng chay rất sang trọng nhưng tôi cũng chỉ ăn một ít đậu, một ít rau. Chúng ta tùy tiện ăn uống thì sẽ không tốt cho sức khỏe. Tôi ăn uống đơn giản chỉ cần một ít rau, đậu, không cho hạt nêm, mì chính. Nếu tối qua tôi ở lại ăn cùng mọi người thì chúng tôi lại sẽ vào nhà hàng ăn và trở về nhà muộn. Sáng nay, tôi sẽ không có đủ sức khỏe để dậy sớm chia sẻ pháp. Phật nói: “*Tất cả đều là nhân duyên tốt*”. Chúng ta là phàm phu nhưng chúng ta chuyển được nội tâm thì chúng ta chuyển được cảnh giới.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải thường giữ tâm bố thí, ý niệm bố thí, hành vi bố thí. Không luận là tài thí, pháp thí hay vô úy thí, chỉ cần gặp được duyên thì chúng ta tận tâm tận lực làm***”. Bố thí của nhà Phật thì nhất định có lợi ích với chúng sanh. Người thế gian bố thí có lợi nhưng cũng có hại chúng sanh. Phật Bồ Tát bố thí thì chân thật có lợi cho chúng sanh, không có hại cho chúng sanh. Thí dụ, mấy hôm nay có một công ty Bảo hiểm mời tôi đi ăn để tri ân khách hàng. Gói Bảo hiểm cũ tôi đóng cho con gái sắp hết hạn nên họ muốn mời tôi mua gói Bảo hiểm khác. Họ dùng mỹ từ để nói với tôi nhưng mỹ từ đó không chân thật. Trong “***Bồ Tát chí nhạo Kinh***” nói: “***Thời kỳ Mạt Pháp, Ma tử, Ma tôn dùng tất cả những mỹ từ của Phật pháp để lừa gạt chúng sanh***”. Họ dùng tất cả những mỹ từ của Phật pháp nên chúng ta không cẩn trọng thì sẽ bị họ lừa.

Một vị Thầy chân chánh sẽ khuyên chúng ta bỏ “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Hòa Thượng luôn dạy chúng ta

phải thay đổi từ nội tâm, phải quyết liệt đối trị lại tập khí, phiền não. Hôm qua, khi tôi đến Lễ tri ân, mọi người muốn tôi phải đi thay bộ quần áo sang trọng, lịch sự hơn. Chúng ta mặc cũng vì lợi ích chúng sanh.

Yêu ma, Quỷ quái bố thí thì nhất định có hại với chúng sanh. Ban đầu, khi chúng ta nhận sự bố thí của Yêu ma, Quỷ quái thì chúng ta cảm thấy được thỏa mãn dục vọng nhưng sau đó chúng ta sẽ cảm thấy bị thiệt thòi. Khi đó chúng ta hối hận cũng không kịp. Ngày xưa, khi tôi còn đi bán vải ngoài chợ, tôi mua được hàng rất rẻ nên tôi bán giá thấp. Một hôm, có gia đình cũng đến bán vải ở chợ, sau khi họ cúng Quỷ Thần thì tất cả mọi người đều đến chỗ của họ mua vải. Một thời gian sau, tôi thấy họ chuyển sang bán dây buộc tóc. Tôi hỏi thì họ nói vì họ bán đồ giả, đồ kém chất lượng nên mọi người không mua của họ nữa. Mặc dù đã từng có thu nhập rất cao nhưng sau cùng, gia đình họ vẫn ở nhà trọ. Yêu ma, Quỷ quái giúp chúng ta vì họ được chúng ta cúng nhưng khi họ bỏ ra thì họ sẽ đòi lại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải thường giữ tâm bố thí. Người xưa nói: “Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”. Việc bố thí của chúng ta phải thành tựu việc tốt cho người, chân thật giúp ích cho người. Nếu người khác làm việc tốt, chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng toàn tâm, toàn lực đến hỗ trợ họ. Chúng ta không có nhiều tiền nhưng chúng ta có tâm bố thí thì công đức đó không thể nghĩ bàn. Tâm bố thí của chúng ta phải trùm khắp hư không, pháp giới”**. Chúng ta bố thí mà “Thành nhân chi ác” thì chúng ta đã làm sai rồi! Sự bố thí của chúng ta mà giúp ích cho người thì đó là sự bố thí của Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể không có ngoại tài nhưng chúng ta luôn có nội tài. Nội tài là năng lực, sức khỏe của chúng ta. Chúng ta có sức khỏe, năng lực thì chúng ta vẫn có thể làm những việc có ích. Đó là bố thí nội tài. Nội tài bố thí có phước báu còn siêu vượt hơn ngoại tài bố thí. Người bần cùng vẫn có thể tu phước. Người bần cùng tu phước thì phước của họ có được còn thù thắng hơn so với phước của người giàu sang”**. Ngoại tài là tiền của, vật chất ngoài thân. Nội tài là sức khỏe, năng lực. Người bần cùng, họ có cuộc sống khó khăn nhưng họ dám bỏ thời gian, công sức để làm những việc lợi ích chúng sanh thì phước báu họ có được rất thù thắng. Công đức phước báu chúng ta có được không phải do chúng ta bố thí số tiền ít hay nhiều mà do tâm lượng của chúng ta có rộng không!

Hòa Thượng nói: **“Bố thí chính là buông xả. Chúng ta buông xả được thì chúng ta có thể nhìn thấu. Nhìn thấu chính là trí tuệ. Chúng ta buông xả phiền não. Chúng ta đem**

tâm tham, tâm sân hận, đem tất cả những ác nghiệp, tập khí, phiền não bỏ thí đi thì chúng ta có được tâm thanh tịnh". Phật dạy chúng ta bỏ thí đi tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta chỉ bỏ thí tiền không bỏ thí tập khí, phiền não thì chúng ta không có được lợi ích.

Hòa Thượng nói: "*Tâm lượng bỏ thí càng rộng lớn thì phiền não của chúng ta càng nhẹ đi, trí tuệ của chúng ta sẽ dần thêm lớn. Tài vật bỏ thí nhiều hay ít không quan trọng, mà quan trọng là chúng ta phải mở được tâm lượng bỏ thí. Chúng ta bỏ thí tài vật ít nhưng chúng ta có tâm lượng lớn, chúng ta dùng tâm chân thành để tu bỏ thí thì quả báo chân thật không thể nghĩ bàn!*". Hòa Thượng từ lâu đã là tam bất quản, không quản tiền, không quản việc, không quản người nên lời khuyên của Ngài rất rất ráo.

Hòa Thượng nói: "*Nếu phẩm vật bỏ thí nhiều nhưng tâm lượng bỏ thí nhỏ thì phước báu của chúng ta cũng nhỏ. Tâm lượng của sự bỏ thí là không giống nhau nên phước báu có được cũng không giống nhau*". Một số người bỏ thí do họ bị người khác khích tướng. Có những pháp hội, người thắp cây nhang đầu tiên phải trả 200.000đ, người thắp cây nhang thứ hai phải trả 100.000đ, người thắp cây nhang thứ ba phải trả 50.000đ. Đó là chúng ta bỏ thí do chúng ta bị khích tướng. Điều quan trọng là chúng ta phải mở được tâm lượng.

Hòa Thượng giải thích: "*Đối với chính mình thì chúng ta buông xả, bỏ thí đi tập khí, phiền não của mình. Đối với người thì chúng ta phải tận tâm, tận lực bỏ thí nội tài, ngoại tài để giúp đỡ họ. Chúng ta có đủ duyên thì chúng ta giúp đỡ người, không phân biệt quốc gia, dân tộc. Chư Phật Bồ Tát cũng phải cần chúng ta giúp đỡ. Chúng ta giúp Chư Phật Bồ Tát hoằng dương giáo dục của Phật Đà, giúp Thánh Hiền hoằng dương giáo dục Thánh Hiền. Chúng ta giúp các Ngài, các Ngài giúp chúng ta thì đây chính là bỏ thí. Chúng ta bỏ thí Phật pháp, chúng ta đem Phật pháp giới thiệu cho người, phước báu này lớn hay nhỏ còn phụ thuộc vào pháp mà chúng ta đem giới thiệu cho chúng sanh*".

Chúng sanh đang kém khuyết Hiếu đạo, Sư đạo thì chúng ta giới thiệu cho họ giáo dục Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói: "*Ngày nay, trong tất cả các pháp môn, niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ là pháp môn đệ nhất. Ngày trước, tôi không biết điều này nên tôi học, in tặng tất cả các Kinh pháp trong Đại Thừa. Hiện tại, chúng ta biết rồi thì chúng ta phải mang pháp môn thù thắng này để giới thiệu cho chúng sanh!*". Trước đây, Hòa Thượng giảng rất nhiều Kinh, như "*Kinh Pháp Hoa*", "*Kinh Hoa Nghiêm*", nhưng sau này, Ngài nói: "*Nếu tôi chỉ*

còn một ngày ở thế gian thì tôi sẽ chỉ giảng “Kinh Vô Lượng Thọ”. Từ khi Hòa Thượng hiểu rằng, hai vị Đại Bồ Tát trong “Hải Hội Hoa Nghiêm” là “Bồ Tát Văn Thù”, “Bồ Tát Phổ Hiền” đều niệm Phật cầu vãng sanh Cực Lạc thì Hòa Thượng cũng nhất tâm niệm Phật cầu vãng sanh. Đối với người thì chúng ta tích cực bố thí nội tài, ngoại tài. Đối với chúng ta thì chúng ta phải buông xả tập khí, phiền não. Đó chính là chân thật bố thí!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!